

BEDA POLITIČNEGA RAZREDA

ali Krizni štab nesposobnih barab

Sodržavljanke in sodržavljeni!

Ob slabi šali »*Psihatri iščejo 4 paciente, ki so utekli iz karantene. Imajo covid-marks/lenin*«, s katerim so na Facebooku odprli lov na Slavoj Žižka, Darka Štrajna, Blaža Zgago in vašega pesnika, sem najprej samo zamahnil z roko, češ slovenska folklor, potem pa me je prijatelj opozoril, da je ščuvanje naslovljeno z virom »*Krizni štab RS Retweeted*«. Tu pa vrag jemlje šalo. Policija je potrdila, da je tvit prišel s tega vira in da vanj nihče ni vdrl, kot trdi večni predstavnik slovenske vlade za vojne razmere Jelko Kacin. Da Krizni štab RS, ki je bil bojda ustanovljen s plemenitim namenom boja zoper epidemijo koronavirusa, kot svoje prvo sporočilo pošlje v javnost neokusno in žaljivo grožnjo, bi moral biti razlog za najglobljo zaskrbljenost celotne družbe. Mar Krizni štab nima boljšega in bolj nujnega dela? Mar Krizni štab ni namenjen skrbi za zdravje dveh milijonov prebivalcev Slovenije? Zakaj Krizni štab izgublja čas z zasmehovanjem štirih intelektualcev? Gre za alarmantno znamenje, ki kliče po preiskavi Državnega tožilstva in najstrožjem kaznovanju krivcev.

Ta kritika Kriznega štaba ne velja za strokovnjake, ki v njem delujejo, ampak za člane vlade, ki očitno tvorijo večino tega štaba, saj je predsednik vlade Janez Janša v govoru o epidemiji koronavirusa poudaril, da je »*Krizni štab v bistvu vlada, razširjena s ključnimi strokovnjaki in operativci*«.

Podlo demoniziranje kritičnih intelektualcev, ki si ga je dovolil t. i. »Krizni štab RS zoper epidemijo koronavirusa«, v resnici torej prihaja od nove vlade. To šokantno dejstvo utrjuje vtis, da nova vlada zlorablja pandemijo kot paravan za uvedbo politične diktature.

Če bi nova vlada učinkovala profesionalno, bi prebivalstvo imelo vsaj tolažbo, da je ob soočenju s smrtno nevarnostjo koronavirusa v dobrih rokah. A žal ni tako.

Blebetanje ministra za obrambo Mateja Tonina na tiskovni konferenci, da je bilo Ministrstvo za gospodarstvo v telefonskem stiku z voznikom tovornjaka, ki je 18. marca tovoril tri milijone mask za Slovenijo, da se je voznik ob 14. uri oglasil s carine v Sežani, da je ob 17:30 končno opravil carinsko kontrolo, da je ob 18. uri tankal v Postojni in obljubil, da bodo maske ob 19. uri v Ljubljani, nakar da se je za njim izgubila vsaka sled, je smešnica brez primere. Žalostna, grozljiva, tragična smešnica, saj ogroža življenje prebivalcev Slovenije! Zakaj ni enota Slovenske vojske ali policije ali SOVE spremljala ta tovornjak od meje naprej ali pa že prej? In zakaj je moral tovornjak, poln zaščitnih mask za slovenske bolnišnice, kjer jih obupno primanjkuje, kar tri in pol ure čakati na carinski pregled? Mar v tako hudi krizni situaciji ne šteje vsaka ura, vsaka minuta? Kakšni nečloveški nesposobneži so minister za obrambo RS in minister za notranje zadeve RS in minister za gospodarstvo RS in ministrski predsednik RS, da pustijo tako pomemben prevoz čakati v koloni? Le nekaj ur pozneje pa nam je isti minister za obrambo RS nakladal, da je resnica ravno obratna, češ da tovornjaka v resnici nikoli ni bilo in da gre za prevaro. In če tovornjaka s tremi milijoni mask za življenjsko ogrožene starke in starce in zdravnike in medicinske sestre ni bilo, zakaj ni bilo na meji ali že prej nobenega vojaka in nobenega policista in nobenega agenta SOVE, da bi ugotovil prevaro? So minister za obrambo RS in minister za

notranje zadeve RS in minister za gospodarstvo RS in predsednik vlade RS res taki bebčki, da se jih da tako zlahka nategniti?! Kako je mogoče, da pesnik vem več o obrambi domovine pred prevaranti kot minister za obrambo in minister za notranje zadeve in minister za gospodarstvo in tisti obramboslovec od ministrskega predsednika RS skupaj?! Tem diletantom ne bi zaupal niti poveljevanja vodu vojakov, kaj šele poveljevanja Slovenski vojski in policiji in gospodarstvu in celotni državi.

Bil sem med prvimi, ki sem skupaj s kolegi iz Nove revije protestiral proti aretaciji Janeza Janše 31. maja 1988, in bil sem prvi, ki sem jeseni 1991, v času vsesplošnega slovenskega zmagoslavja spričo uspešne obrambe domovine pred agresijo JLA, protestiral zoper kompetence, ki jih je Janša kot tedanji obrambni minister dal vojaški policiji in sodstvu pri preganjanju civilistov ter tako drugim povzročal krivico, ki jo je bil izkusil sam. Takrat mi je grozil, kot se bo nedvomno ponovilo tudi tokrat. Ampak jaz pišem bolje in ni me strah.

Edina rešitev bi bila, da bi Državni zbor nemudoma izglasoval nezaupnico tako nevarni in nesposobni vladi. Toda, kot vsi vemo, se to ne bo zgodilo. Kajti, poslancem je več do mehkode parlamentarnih stolčkov in debeline denarnic kot do blaginje lastnega ljudstva. Zapomnimo si, da so izdajalci. Ne vsi, večina pa. Zapomnimo si jih!

Sodržavljanke in sodržavljeni, dovolite mi, da v tem trenutku stiske izrazim popolno zaupanje v vašo modrost in človečnost. Naponi celotnega zdravstvenega in medicinskega osebja ter vseh drugih, ki ne poznate več meje med dnevom in nočjo in pogumno tvegate lastna življenja, da bi pomagali soljudem, zaslužijo najgloblje spoštovanje in občudovanje. Vsi moramo po svojih močeh sodelovati pri soočenju, boju in zmagi nad največjo nevarnostjo, kar smo jih kdaj doživeli. Jaz, pesnik in profesor, sem eden izmed vas. Mi, pisatelji in umetnice, znanstvenice in intelektualci, delimo to stisko z vsemi vami. Trpimo vsak zase, zmagali pa bomo le skupaj.

Pridružujem se torej pozivom k discipliniranemu in konstruktivnemu upoštevanju ukrepov zoper koronavirus. Nujnost teh ukrepov pa ne bi smela biti krinka za državni udar.

Ko nevarnost mine, bo sedanja vlada nedvomno hotela obdržati popolno kontrolo nad družbo.

Sodržavljanke in sodržavljeni, mi bomo pa takrat vedeli, dobro bomo vedeli, kaj nam je storiti.

Nasvidenje na naslednjih volitvah!

Boris A. Novak,
državljan

Bled, 19. marca 2020